

מסכת תמיד

פרק ב

א. ראהו אחיו שירד, והם רצוו ויבאו. מהרנו וקדשו ידיהם ורגליים
מן הכיפור, נטלו את המגיפות ואת האצנורות ועלו לראש המזבח.
האברין והפדרין שלא נתאכלו מבערב, סונקין אותם לאזרדי
המזבח. אם אין ואזרדי מתחיקין, סורין אותם בסובב על הכבש:

ב. הילו מעליין באפר על גבי התפוח. ותפוח היה באמצע המזבח,
פעמים עליו כשלש מאות כור. וברגלים לא היו מדשנים אותו,
מפני שהוא נוי למזבח. מימיו לא נתעצל הכהן מלחותיא את הדשן:

ג. הילו מעליין בגזין לסדר אש המערה. וכי כל העצים כשרים
למערכה. הנה, כל העצים כשרין למערכה, חוץ משל זית ושל גפן.
אבל באלו רגילים, במרביות של תאנה ושל אגוז ושל עץ שעון:

ד. סדר המערה גדולה מזרחה, וחזיתה מזרחה, וראשי הגזין
הפנימיים היו נוגעים בתפה. ורוח היה בין הגזין, שעיו מציתין
את האליתא משם:

ה. בְּרוֹ מִשֵּׁם עַצִּי תָּנָה יִפְיוֹן, לְסֶדֶר הַמְּעֶרֶךְ שְׁנִיה לְקָטָרָת,
מִכְּנָגָד קָרְנוֹ מַעֲרֵבִית דְּרוֹמִית, מְשׂוֹד מִן הַקָּרְנוֹ כְּלַפִּי צְפּוֹן אֲרַבְעָ
אַמּוֹת, בָּעֵמֶד חִמְשׁ סָאִים גְּחַלִּים, וּבְשִׁבְתָּה בָּעֵמֶד שְׁמוֹנָת סָאִין
גְּחַלִּים, שְׁנֵם הִי נוֹתָנֵין שְׁנֵי בְּזִיכְיִי לְבָוָנה שֶׁל לְחַם הַפְּנִים.
הַאֲבָרִים וְהַפְּרִירִים שֶׁלֹּא נִתְאַכְּלוּ מִבְּעֵרָב, מְחֻזִּירִין אָתוּן לַמְּעֶרֶךְ.
הַצִּיתּוֹ שְׁתִּי הַמְּעֶרֶכּוֹת בְּאַשׁ, וַיַּרְדוּ וּבָאוּ לָהֶם לְלִשְׁפָת הַגְּזִית: